

*annyt se moccan, hogy elfújna egy csillagot.
Sötétarany búza csorog hófehér zsákba,
altatót dűnnyög valahol egy cséplőgép.
Ideje hazaindulni.
Kéményekből burkus füstök szállnak
kedves-messze; megkeressük egymást.
Az égre lassan feljön
a csillagok végtelen keresztretvénye.
Parkolóhelyére hajt — épp most —
a Göncölszekér. (Égész nap búzát hordott.)
Rúdjára csillagágú kalász akadt,
csillagkalász alatt pontocska úrhajó
halad vihart sose látott tengeren.
Vagy inkább fényes ceruzahegy,
amint indul,
hogy beírja A FÜGGŐLEGES 1971-HEZ:
A SZABADSÁG KEMÉNY DOLOGIDŐ.*

CSORBA GYŐZŐ

Családi följegyzések

1

*Eszter, Noémi, Zsófia: három
(Eszter a nagy,
Noémi a középső,
Zsófia a kicsi) lányom.*

*Ó ha jönne, csak ne jönne,
csak ne jönne, ó ha jönne,
jönne értük három derék legény:
megköszönném,
nem köszönném
meg én.*

2

*Nem születtem apának én sem,
ti adtátok neveltetésem.
Melyőnk kapott többet, ki tudja?*

*Pogány szentkép: középen lebegek,
négy nő fog át és tart a föld felett.
Ha olykor boldog lennem lehetett:
őket illeti köszönet.*

El-nem-küldhető levél Devecseri Gábornak

*Gábor, nemszeretem hírek kerengnek,
azt mondják e hírek: halálodon vagy,
napjaid, heteid talán ha vannak.
Hallom, s mit tehetek? Kivel lehetne
megtárgyalni dolgod? Ha semmi másért,
hát rendezni a zúrzavart magamban.
Nemrég öreg holmik között kutattam,
s gyűrt diáklap akadt kezembe: versed
s versem benne. Mikor? Gyerekkorunkban.
Tegnap? Tegnapelőtt? Vagy sohanapján? —
Gábor, nem hiszem el. Kivel lehetne
megtárgyalni dolgod? Tavasz felé jár,
nem kedvelnek ilyen mogorva témát.
Csak rágom magam. Nem értem, nem értem.
Itt tartunk? Pedig én — Zeuszra! — mindig
úgy képzeltem, ha köztünk már meguntad,
szólsz, és a Múza-kar sietve jön majd,
s jön velük dalos, égi, szent Apolló,
s elvisznek ragyogó Olümposzokra.
S jaj! gondolni se mertem arra, hogy csak
Morpheus marad a görög világból,
s vesz karjára szegényt, ha nem bírod már.*

1971. április 22.

Kis himnusz

*A tiszta és csodálatos
törvények tiszta és csodálatos
rendje tipor szét tiszta és csodálatos
minden halál.*

Okkal inkább

Oly engedelmesen sorakoznak a kellé-
kek („Az elmúló világ csak puszta jelkép”)
Nagy színház rendezője a raktárban szu-
vén hatalommal De hát mire mire
mire futja? Akármire a végén semmi vagy
majdnem az

Okkal inkább mint céllal akkor is
Mert jó: előfordul hogy akad egy-
néhány akinek használ de az ember
inkább magán könnyít vele

Egyébként
mit se oldottam meg mit se nevez-
tem meg raktam helyére mit se
A kicsi öntudat is alighanem túlmé-
tezett pedig a nagydobot is meg-meg-
verik és verték néhanap éppen úgy
mintha... Ez persze társadalmi beideg-
ződés akár a gratuláció házasság-
kötéskor vagy halálesetkor a rész-
vétnyilvánítás

Megteszem meg a dolgom
de a mindjobban kezemre játszó
világ hiába csábít mutatós
mutatványokra

Okkal inkább: zavarok é-
gő gócok kiűzetés vacogás azonban
lehet hogy így is akad egynéhány
akinek használ.

PÁLL LAJOS

Köves földek...

Mért tartsunk ünnepet az álmodozáshoz?

Dideregj boldogság, nyár végére járunk
s körül semmi jel, hogy hosszú lesz az ősz
az akác nem nyílt újra,

s János-nap óta néma az erdő.

Dideregj boldogság, nyár végére járunk,
dárdakemény a kaszátlan gaz
s már indítja vándorló seregeit
fölhagyott földjeink ellen!